

[Bording.]

Dahlgaard, og saa i den Tid se at naa til Enighed om, hvorledes Loven skal formes i Fremtiden. Hvis vi venter det halve Aar, saa er Ulykken sket for det halve Aars Vedkommende, og det vil da være meget mere ubehageligt at gaa tilbage igen til en anden Ordning, selv om man fra alle Sider bliver enig om en saadan. Men det kan vi naturligvis tales ved om i Udvalget. Jeg har blot villet rejse Spørgsmaalet, fordi jeg synes, det er meget betænkeligt at gaa ind i en saadan Udvikling uden at ville se Kendsgerningerne lige i Øjnene og være klar over, hvordan Virkningen bliver, hvis man ikke foretager sig noget.

Laurits Pedersen: Jeg kan ikke anerkende det Udtryk, at det er en Ulykke, at man laaner op til Ejendomsskyldværdien. Vi ved — og det var man vidende om, da man gennemførte de forskellige Love i 1941—42 —, at Ejendomsskyldværdien laa lavt, og at det var paa det Grundlag, man begrænsede Gælden. Nu faar vi en ny Ejendomsskyldvurdering, og der er mange, der har gjort sig til Talsmand for, at vi skulde have den netop allerede nu. Men der er ogsaa mange, der har syntes, vi skulde vente, fordi vi i Øjeblikket ligger paa et Niveau med Hensyn til Ejendomspriser, der betinger, at Ejendomsskyldværdien bliver temmelig stærkt skrevet op. Men selv om denne nye Ejendomsskyldværdi bliver temmelig stærkt skrevet op, kan det ikke blive en Ulykke, at man laaner op til den, selv om jeg er klar over, at det bliver en forhøjet Gældsstiftelse; thi i Realiteten giver det ingen Forhøjelse af Gældsstiftelsen, man faar kun disse Gældsposter ind under mere faste Former, der ved at de kan tinglyses.

Man er vel fra alle Sider klar over, at man ikke har nøjedes med den Gældsstiftelse, som Gældsbe­grænsningsloven betinger; man har faaet yderligere Gældsstiftelse, ganske vist ikke pantesikret, men paa anden Maade. Jeg for mit Vedkommende er paa den anden Side fuldt klar over, at den Gældsstiftelse, man har faaet i Landbruget i disse Aar, er alligevel ikke af foruro­ligende Karakter, naar man sammenligner med Forholdene under forrige Krig. Det var jo ogsaa det, denne Lovgivning skulde tage Sigte paa at modvirke. Hvis man i Dag kunde faa Tallene frem for det samlede Landbrug, vilde man faa at se, at dette Erhverv i meget vid Udstrækning har konsolideret sig i disse Krigsaar, i Mod-

sætning til hvad der skete under den forrige Krig.

Jeg synes ikke, det kan være rigtigt, at vi forlænger Loven en Maaned; saa faar man disse to Former, som Indenrigsministeren ogsaa pegede paa: at man ifølge Loven skal tage den sidste Vurdering, men i visse Tilfælde skal man bruge den 8de. Det kan vi nu tale om i det Udvalg, som jeg forstaaer ønskes nedsat; det er jo klart, at naar der ønskes Udvalg, maa vi have det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Jeg skal slet ikke ved denne Lejlighed gaa ind paa de principielle Betragtninger, som den ærede sidste Taler var inde paa, men jeg vil blot med Henblik paa det konkrete, der foreligger, sige, at jeg føler mig overbevist om, at hvis der ikke kom en ny Vurdering nu fra 1. Januar, vilde Ministeriet og Lovgivningsmagten ikke i dette Øjeblik gaa til en Forhøjelse af Laanegrænsen fra 10 til 30 pCt. — det betragter jeg som ganske givet. Men det er ellersaa dette, at en ny Vurdering snart træder i Kraft, der gør, at man automatisk faktisk vil forhøje Laanegrænsen med disse 10 til 30 pCt., og da nu Forholdet er dette, at den højtærede Indenrigsminister alligevel er nødt til sammen med Finansministeriet at gennemføre visse Overgangsbestemmelser, fordi man simpelt hen i mangfoldige Tilfælde slet ikke vil kunne anvende den nye 9de Vurdering, idet Vurderingssummerne ikke foreligger i de enkelte Tilfælde, forekommer det mig, at det dog vil være rigtigt at give baade Ministeriet og Lovgivningsmagten den Respit, som er nødvendig, for at vi nøjere kan overveje hele dette meget vigtige Problem. Nu kan vi jo drøfte det i et Udvalg, men jeg vil haabe, at den højtærede Indenrigsminister ikke vil være uvil­lig til at sikre, at man ikke skaber et Hul i Lovgivningen paa dette Omraade, skaber en Tilstand, som man eventuelt ved nærmere Overvejelse ikke vil opretholde ud i Fremtiden. Det rigtige maa dog være, at man fortsætter med den gamle Tilstand, indtil man er klar over, hvordan den nye Tilstand skal være.

Søren Olesen: Det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen mente ikke, det kunde blive nogen Ulykke for Landbruget, om man nu førte Gældsstiftelsen op i Forhold til den nye Vurdering. Men det er jo ikke